

120930 Den helige Mikael's dag Björn Helgesson

Änglarna

I min värld finns det gott om drakar, änglar och övernaturliga fenomen. Det är framförallt i två miljöer jag möter dessa: Dels när jag ägnar mig åt improvisationsteater eller lajv som det också kallas. Dels i mötet med det vi lite slarvigt kallar psykiskt sjuka människor. Både när jag ägnar mig åt min hobby och när jag verkar som präst rör jag mig fram och tillbaka över gränsen mellan den synliga verkligheten och det som ryms i myterna, religionen och fantasin. Vad som är vad är inte alltid lätt att veta. Det handlar mycket om med vilka ögon man ser och vilket språk man använder.

När jag spelar teater möter jag återkommande alver och orcher, demoner och änglar. Jag har även träffat på en drake. Den var byggd i papier-maché och hönsnät runt en traktor och kunde spruta eld. Själv har jag en gång varit utklädd till ett hemskt monster, en "Trollock" hämtad från Robert Jordans epos "Sagan om drakens återkomst". Med gummimask och fantasi kan man spränga verkligheten. Jag slog ihjäl 20 människor med min gummiyxa. Men bara på låtsas.

I samtalt med människor som lider under psykisk sjukdom bryts också gränsen upp mellan inbillning och verklighet. Jag vill inte förneka någon hennes upplevelse men får ibland säga att jag inte kan känna igen det någon annan beskriver som verklighet. Det kan handla om andar som talar ur elementen, besatthet eller små drakar som flyger runt lampan.

Själv är jag inte säker på vad som finns och inte finns. Bibeln är full av märkliga fenomen som vi inbjuds att tro på. I trosbekännelsen läser vi: "*Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är*". Jag tror alltså på en verklighet som är större än det jag själv erfarit. På samma sätt är det för de flesta naturvetenskapsmän, inte minst fysiker.

Hur ska vi som kristna tänka kring detta? Några bra grundregler vill jag gärna dela med er:

- För det första: Lita på dina sinnesintryck och erfarenheter. Gud har gett dig ögon, minne och tankeförmåga. Kristen tro där man ska förneka sina egna upplevelser i lydnad mot läran leder vilse. Börja inte låtsas att du har upplevelser du inte haft. Var ärlig. Vi känner alla till berättelsen om "Kejsarens nya kläder" Grupptrösk kan få oss att hålla med om allt möjligt för att få vara med. Var alltså ärlig, lita på dina sinnen, tänk själv.
- För det andra anser jag att vi ska tvivla på våra sinnesintryck och erfarenheter. Den uppmärksamme noterar att jag nu tycks säga emot mig själv. Vad jag menar är att mina intryck är begränsade. Min upplevelse rymmer inte hela verkligheten utan passerar genom min livshistoria, mina sinnen och den kultur som präglat mig. Var öppen för att gå "utanför din egen låda".
- För det tredje behöver vi lära oss att läsa bibeln inte bara ordagrant utan symboliskt. Redan de tidiga kyrkofäderna varnade för att läsa bibeln ordagrant. Vi låser då lätt in oss i lärosatser som fastställdes före upplysningen och som inte alltid är relevanta idag. Tro är inte främst försanthållande av vissa påståenden, tex att det finns drakar och änglar, utan erfarenhet och livstolkning. Bibeln har mycket mer att ge när du tar emot den som metaforer, bilder. Då kan vi få uppleva att bibelns ord blir levande hälsningar till oss från

Gud med hopp och glädje. Det betyder inte att allt bara är symboler. Någonstans botten orden i konkret verklighet, även om den verkligheten inte alltid är gripbar för oss. Gud är ingen metafor.

Låt oss möta livet med ett öppet sinne. Öppet för andras erfarenheter och för kyrkans uppenbarelse. Du får vara kritisk. I vår kyrka blir man inte utesluten för att man ifrågasätter. Men var framförallt nyfiken. Kristen nyfikenhet gör att vi ser Gud spår överallt.

I fikarummet för ett par veckor sedan frågade jag hur många det var som hade mött en ängel. Två svarade direkt ja på frågan och berättade om hur de fått oväntad och orimlig hjälp i svåra situationer. Änglar som budbärare – ordet ängel betyder just budbärare - och änglar som hjälpare. Andra hade också varit med om liknande saker men inte tolkat sin upplevelse andligt. Man hade inte samma referensramar.

Kyrkan ger oss referensramar. Berättelserna hjälper mig att se mitt eget liv indraget i en större berättelse om gott och ont, om Gud och djävulen. Ibland säger vi att språket i bibeln är tidlöst men det är tvärtom. Orden är nedskrivna i en annan tid. Men i oss har vi en tolk som talar till oss i där vi är just nu. Jesus vill ge dig andlig mat som innehåller tro och hopp och kärlek.

Vad kan vi då finna för hälsning till oss i berättelserna om änglar och drakar idag? Ja, berättelserna svämmar över av goda nyheter. Jag delar tre med dig. Du kan helt säkert hitta fler.

- För det första: Livets djävulskap är inte ditt fel. Det finns en fiende som förfört vår värld. Ansvaret för det onda vilar inte på dina axlar. Vilken befrielse att få veta det. Fienden beskrivs som ormen från urtiden, den stora draken. Han är livets fiende, inte människan. Räta på ryggen.
- För det andra: Det finns en vän. Daniel upplevde det i lejongropen. Vännen heter Jesus. Hans tjänare är änglarna. Vår vän har besegrat fienden. Vårt liv behöver inte präglas av rädsla. Släpp taget om dig själv. Lyft blicken.
- För det tredje: Gå ut. Har ni sett affischen för den här gudstjänsten? Där står det "Go". Du och jag är ett folk av präster och profeter. Barn till en kung. Vi förkunnar en korsfäst Kristus som vunnit seger över draken. Änglarna trängs runt oss för att få lovsjunga Gud. Var därför glad. Gå med glädje.

Tre hälsningar in i våra liv. Hälsningar som vill genomlysa oss och tolka vår vardag. Hälsningar om tro, hopp och kärlek. Räta på ryggen, Lyft blicken, Gå med glädje.

